

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 29 września 2021 r.

DIH-2.707.47.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 161/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 154 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę „KOMPLET” SPÓŁKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Pyrzowicach – od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 sierpnia 2021 r., zarządzającej wycofanie z obrotu ok. 8814 litrów oleju napędowego „diesel ultimate”, znajdującego się w zbiorniku o pojemności całkowitej 15 tys. litrów, w stacji paliw w barwach BP Pyrzowice (...), należącej do „KOMPLET” SPÓŁKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Pyrzowice (...) – niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1680), ze względu na interes konsumentów, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 18 sierpnia 2021 r. - reprezentowany przez pełnomocnika - przedsiębiorca (...), wniósł odwołanie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 sierpnia 2021 r., zarządzającej wycofanie z obrotu ok. 8814 litrów oleju napędowego „diesel ultimate”, znajdującego się w zbiorniku o pojemności całkowitej 15 tys. litrów, w stacji paliw w barwach BP (...), należącej do (...) – niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r.

w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1680), ze względu na interes konsumentów.

Pismem z 30 sierpnia 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw BP (...) (dalej także: „Przedsiębiorca”, „Spółka” lub „Strona”). W trakcie kontroli przeprowadzonej 28 czerwca 2021 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 8065 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0907/21/8470 i próbkę kontrolną numer 5286/21/8470 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 119471.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 28 czerwca 2021 r. próbkę oleju napędowego nr 0907/21/8470 i próbkę kontrolną nr 5286/21/8470 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/143/2021.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 143/M/TA2/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0907/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- poniżej 1 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Przy piśmie z 29 czerwca 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, w związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania Spółki, przekazał Stronie dokumenty kontroli.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 7 lipca 2021 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 28 czerwca 2021 r. o numerze 0907/21/8470, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 5286/21/8470, pobranej w toku kontroli 28 czerwca 2021 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i 7 lipca 2021 r. złożyła wniosek o badanie próbki kontrolnej nr 5286/21/8470, pobranej w toku kontroli 28 czerwca 2021 r.

Pismem z 8 lipca 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wysokości zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej nr 5286/21/8470, pobranej w toku kontroli 28 czerwca 2021 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-1711/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 5286/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 95 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- 0,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Przy piśmie z 28 lipca 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Stronie protokół z badań Nr C-1711/2021.

Ponadto w trakcie kontroli przeprowadzonej 7 lipca 2021 r. na ww. stacji paliw, z uwagi na nowe dostawy paliwa, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 8822 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0967/21/8470 i próbkę kontrolną numer 4136/21/8470 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 119473.

Postanowieniem z 7 lipca 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zabezpieczył ok. 8814 litrów oleju napędowego „diesel ultimate” w zbiorniku o pojemności całkowitej 15 tys. litrów, znajdującego się na stacji paliw w (...).

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 7 lipca 2021 r. próbkę oleju napędowego nr 0967/21/8470 i próbkę kontrolną nr 4136/21/8470 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/153/2021.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 153/M/TA2/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0967/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,

- 0,8 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 lipca 2021 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 7 lipca 2021 r. o numerze 0967/21/8470, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 4136/21/8470, pobranej w toku kontroli 7 lipca 2021 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i 19 lipca 2021 r. złożyła wniosek o badanie próbki kontrolnej nr 4136/21/8470, pobranej w toku kontroli 7 lipca 2021 r. Pismem z 23 lipca 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wysokości zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej nr 4136/21/8470, pobranej w toku kontroli 7 lipca 2021 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-1839/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 4136/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 95 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- poniżej 0,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 4 sierpnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali Stronie protokół z badań Nr C-1839/2021. Ponadto w trakcie kontroli 4 sierpnia 2021 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uchylił swoje postanowienie z 7 lipca 2021 r. o zabezpieczeniu ok. 8814 litrów oleju napędowego „diesel ultimate” w zbiorniku o pojemności całkowitej 15 tys. litrów, znajdującego się na stacji paliw w (...) oraz wydał decyzję zarządzającą wycofanie z obrotu ok. 8814 litrów oleju napędowego „diesel ultimate”, znajdującego się w zbiorniku o pojemności całkowitej 15 tys. litrów, w stacji paliw w barwach BP (...) – niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1680), ze względu na interes konsumentów.

Pismem z 18 sierpnia 2021 r. - reprezentowany przez pełnomocnika - przedsiębiorca (...), wniósł odwołanie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 sierpnia 2021 r. W ocenie Strony decyzja ta narusza przepisy art. 7, art. 8, art. 68 § 1, art. 77 §

1 i § 4, art. 80 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji handlowej. Ponadto Przedsiębiorca wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenia dowodów z raportu badania próbki pobranej 9 lipca 2021 r., dokumentacji technicznej kontrolowanej stacji paliw oraz artykułu Instytutu Nafty i Gazu opisującego wpływ metali na parametr stabilność oksydacyjna. W ocenie Strony zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona w całości i przekazana organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pismem z 7 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 143/M/TA2/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 28 czerwca 2021 r. olej napędowy (o numerze próbki 0907/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- poniżej 1 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 153/M/TA2/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 7 lipca 2021 r. olej napędowy (o numerze próbki 0967/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- 0,8 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Fakt oferowania konsumentom oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych, potwierdziły także badania próbek kontrolnych.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-1711/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 28 czerwca 2021 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 5286/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 95 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- 0,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-1839/2021) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 7 lipca 2021 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 4136/21/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 95 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³,
- poniżej 0,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Konkludując, należy wyraźnie podkreślić, iż zarówno badania próbek, jak i próbek kontrolnych paliwa pobranego 28 czerwca i 7 lipca 2021 r., jak i próbek kontrolnych, wykazały że olej napędowy zgromadzony na kontrolowanej stacji paliw (...), należącej do Przedsiębiorcy, nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna wyrażonego zarówno w „g/m³”, jak i „h”. Należy zwrócić uwagę, że naruszenia parametru stabilność oksydacyjna mają charakter skrajny w przypadku badania

wszystkich próbek tj. powyżej 50 przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz poniżej 1 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z kolei, przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) - dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej” - stanowi, iż wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, m. in. wycofanie z obrotu produktów, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa. Przepis ten stanowił podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji. Po stwierdzeniu w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie jakości paliwa, w tym przypadku negatywnych wyników analizy laboratoryjnej pobranych próbek oleju napędowego, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie produktu z obrotu uzasadniając to naruszeniem interesu konsumentów.

Wypada w tym miejscu dodać, że w opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie normy dotyczącej stabilności oksydacyjnej może powodować wzrost lepkości oraz powstanie żywic i osadów, które mogą bardzo poważnie zaszkodzić eksploatacji pojazdu, blokując zarówno filtry jak i pozostałe elementy układu paliwowego, a tym samym narazić użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów.

Wyniki badań oleju napędowego pobranego w toku kontroli 28 czerwca i 7 lipca 2021 r., w pełni uzasadniają decyzję Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 sierpnia 2021 r., zarządzającą wycofanie z obrotu opisywanego oleju napędowego.

W kontekście powyższego, zarzut Strony dotyczący naruszenia przepisu art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zawartych w odwołaniu zarzutów dotyczących naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 68 § 1, art. 77 § 1 i § 4, art. 80 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż meritum stanowiska Strony zawartego w odwołaniu sprowadza się do tego, że paliwo zgromadzone w zbiorniku spełnia wymagania jakościowe, zaś negatywne wyniki badań zostały spowodowane pobraniem próbek z dystrybutora, co wiązało się z kontaktem paliwa z miedzianymi elementami rurociągu doprowadzającego paliwo ze zbiornika do dystrybutora. Dodatkowo Strona twierdzi, iż doszło do uchybień przy poborze próbek. Na poparcie swojego stanowiska Przedsiębiorca wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenia dowodów z raportu badania próbki pobranej 9 lipca 2021 r., dokumentacji technicznej kontrolowanej stacji paliw oraz artykułu Instytutu Nafty i Gazu opisującego wpływ metali na parametr stabilność oksydacyjna.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 28 czerwca 2021 r. i 7 lipca 2021 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania trzeciej próbki paliwa do badania, a tym samym brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobranych w toku kontroli.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Mając jednak na względzie zarzuty podnoszone przez Stronę w odwołaniu, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wymagają one szerszego omówienia.

Na wstępie wypada zauważyć, że kontrola realizowana przez organy Inspekcji Handlowej jest postępowaniem odrębnym od postępowania administracyjnego prowadzonego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Kontrola jakości paliw w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest postępowaniem uregulowanym w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na podstawie art. 15 ust. 1 tej ustawy, do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek i próbek paliw stałych oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej. Z kolei na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, do postępowania przed organami Inspekcji w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Jak już wskazano powyżej, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w toku kontroli jakości paliw inspektor Inspekcji Handlowej pobiera dwie próbki paliw – próbkę do badań i próbkę kontrolną, która badana jest na wniosek kontrolowanego.

W związku z powyższym należy podkreślić, że o wyborze sposobu poboru próbki każdorazowo rozstrzygać będzie cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1. Skoro paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane paliwu tankowanemu przez konsumentów, winny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza. Ponadto, ponieważ zakres kontroli jakości paliw obejmuje również paliwa oferowane w hurtowniach, w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika, bowiem w tym przypadku to ze zbiornika pobierają paliwo pośrednicy prowadzący np. stacje benzynowe i oferujący je do dalszej sprzedaży. Powyższa zasada została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z dnia: 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z dnia 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15, wydanych w sprawach skarg na decyzje wydane w oparciu o art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Odnosząc się do sugerowanej przez Stronę kwestii wpływu konstrukcji infrastruktury stacji paliw na jakość paliwa pobieranego z dystrybutora (odmierzacza), ze szczególnym

uwzględnieniem elementów miedzianych rurociągu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy ponownie podkreślić, iż kontrole 28 czerwca i 7 lipca 2021 r. odbyły się na ogólnodostępnej stacji paliw w (...). Próbki oleju napędowego zostały przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego pobierają paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji. Istota zaś regulacji zawartych w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. Budowa instalacji przeznaczonej do dystrybucji i sprzedaży konsumentom paliw nie może mieć wpływu na jakość paliw, które tankują klienci. Konsument tankuje pojazd bezpośrednio z odmierzacza paliw i podnoszona przez Stronę miedziana konstrukcja rurociągu, nie może uzasadniać oferowania konsumentom paliwa niewłaściwej jakości. Należy wyraźnie podkreślić, że to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek przyjęcia takich rozwiązań konstrukcyjnych rurociągu, odmierzacza i zbiornika, aby paliwo pobierane przez konsumentów z odmierzacza paliw na stacjach paliw spełniało wymagania jakościowe. Sugestie Strony, iż niewłaściwa jakość paliwa nie wynika z jego składu, lecz jest uwarunkowana działaniem czynników zewnętrznych związanych z miedzianymi elementami rurociągu, nie ma wpływu na uznanie, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach. Ponownie zatem należy podkreślić, iż zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Mając na względzie stanowisko Strony dotyczące wpływu elementów miedzianych rurociągu na parametr stabilność oksydacyjna, ze szczególnym uwzględnieniem załączonego do odwołania artykułu Instytutu Nafty i Gazu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż nie kwestionuje możliwości wpływu określonych metali na jakość poszczególnych parametrów paliw ciekłych. Wpływ taki nie jest jednak przedmiotem niniejszego postępowania. Przedmiotem tym jest natomiast wycofanie z obrotu paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, które było oferowane w sprzedaży konsumentom. Jak już podniesiono powyżej, to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek przyjęcia takich rozwiązań konstrukcyjnych rurociągu, odmierzacza i zbiornika, aby paliwo pobierane przez konsumentów z odmierzacza paliw na stacjach paliw spełniało wymagania jakościowe. W stanie faktycznym niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę w szczególności załączony do odwołania ww. artykuł, należy uznać, iż Strona miała świadomość wpływu miedzianej

konstrukcji rurociągu na parametry oferowanego paliwa i godziła się z możliwością sprzedaży konsumentom paliwa niespełniającego wymagań jakościowych. W konsekwencji należy uznać, że Przedsiębiorca godził się też z ewentualnymi konsekwencjami kontroli, która może wykazać oferowanie konsumentom paliwa niewłaściwej jakości. Nie sposób też pominąć faktu, że Strona odwołując się po zakończonej kontroli do kwestii wpływu metali na parametry jakościowe paliwa, nie podjęła jakichkolwiek czynności zmierzających do wymiany miedzianych elementów infrastruktury kontrolowanej stacji paliw. Ograniczyła się w tym zakresie jedynie do stwierdzenia, że cyt. „instalacja została wykonana na podstawie ostatecznego pozwolenia na budowę i jest eksploatowana zgodnie z obowiązującymi przepisami”.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje również załączonych do odwołania wyników badań laboratoryjnych z 9 lipca i 9 sierpnia 2021 r. Wyniki te nie mogą jednak brane pod uwagę w toku niniejszego postępowania, z powodów wskazywanych już powyżej, które jednak w tym miejscu należy ponownie przytoczyć. Stosownie bowiem do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 28 czerwca 2021 r. i 7 lipca 2021 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania trzeciej próbki paliwa do badania, a tym samym brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobranych w toku kontroli.

Odnosząc się do rzekomych uchybień przy pobieraniu próbek przez inspektorów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż dokonując oceny stanu faktycznego opiera się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Dowodami takimi są w tym wypadku są protokoły kontroli z 28 czerwca i 7 lipca 2021 r. oraz protokoły pobrania próbek paliw ciekłych z 28 czerwca 2021 r. nr 119471 i z 7 lipca 2021 r. nr 119473.

W treści odwołania, Przedsiębiorca twierdzi, iż w czynnościach kontrolnych uczestniczyła osoba nieupoważniona do reprezentowania Spółki. Twierdzenie to stoi w oczywistej sprzeczności ze zgromadzonymi w sprawie dowodami. Jedynie kontrola z 28 czerwca 2021 r.

odbyła się w obecności kierownika stacji paliw, który nie był osobą upoważnioną do reprezentowania Spółki. Dokumenty kontroli zostały wówczas wysłane do Przedsiębiorcy niezwłocznie po zakończeniu kontroli, tj. 29 czerwca 2021 r. Druga kontrola (7 lipca 2021 r.) odbyła się już w obecności prokurenta Spółki, zaś kolejne kontrole (16 lipca i 4 sierpnia 2021 r.) w obecności prezesa zarządu Spółki. Zarówno prokurent, jak i prezes zarządu byli osobami upoważnionymi do reprezentowania Spółki.

Od pierwszej kontroli z 28 czerwca 2021 r. do ostatniej z 4 sierpnia 2021 r. osoby upoważnione do reprezentowania Spółki były informowane, bądź uczestniczyły we wszystkich czynnościach kontrolnych. Otrzymywały również wyniki badań próbek oraz próbek kontrolnych. Były również informowane na bieżąco o przysługujących im prawach i obowiązkach. W kontekście zarzutów podniesionych w odwołaniu, na szczególną uwagę zasługuje fakt, iż w treści wszystkich protokołów kontroli (z 28 czerwca, 7 lipca, 16 lipca i 4 sierpnia 2021 r.) Strona była informowana, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli bądź wniesienia ich na piśmie w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie skorzystał z tych możliwości, co oznacza, że nie miał żadnych zastrzeżeń do przebiegu kontroli, w tym do poboru próbek przez inspektorów.

Mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, z uwzględnieniem treści protokołów pobrania próbek paliw ciekłych z 28 czerwca 2021 r. nr 119471 i z 7 lipca 2021 r. nr 119473, należy dojść do wniosku, że inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Wypada w tym miejscu dodać, iż w przypadku obydwu kontroli, końcówka przewodu wlewowego odmierzacza, zgodnie z ww. rozporządzeniem, została przepłukana co najmniej 4 litrami pobieranego paliwa, co odnotowano w treści protokołów pobrania próbek paliw ciekłych z 28 czerwca 2021 r. nr 119471 i z 7 lipca 2021 r. nr 119473. Ocena, czy czynność przepłukania końcówki odmierzacza miała miejsce, czy też nie, nie wymaga jakiegokolwiek specjalistycznej wiedzy, w tym znajomości procedur pobierania próbek. Paliwo służące do przepłukania jest

bowiem zlewane do pojemnika i zwracane Przedsiębiorcy. Nawet zatem w sytuacji, gdy przy poborze próbek uczestniczyła jedynie osoba nieupoważniona do reprezentowania Spółki, mogła bez trudu ocenić, czy omawiane przepłukanie miało miejsce. Gdyby do czynności takiej nie doszło, pouczona o prawach i obowiązkach, mogła odmówić podpisania protokołu, zgłosić uwagi w toku kontroli lub poinformować o tym fakcie osoby upoważnione do reprezentowania Spółki, które zgodnie z opisanym powyżej pouczeniem, mogły w tym zakresie wnieść uwagi na piśmie w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Jak już wskazano powyżej, Przedsiębiorca nie wnosił żadnych uwag do przebiegu kontroli, w tym poboru próbek.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 68 § 1, art. 77 § 1 i § 4, art. 80 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadne.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 sierpnia 2021 r.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/